

Olje- og energidepartementet
postmottak@oed.dep.no

Fred. Olsen Renewables AS
Fred. Olsens gate 2
N-0152 Oslo
Norway
Tel.: +47 22 34 10 00
Fax: +47 22 42 87 97
Reg. No. 983 462 014

Oslo, 3. desember 2007

Re.: Høringsnotat – Utkast til forskrift om støtteordning for produksjon av elektrisk energi fra fornybare energikilder

Fred. Olsen Renewables (FOR), heleid datterselskap av de børsnoterte selskapene Bonheur og Ganger Rolf, har vært aktiv innen fornybar energi siden 1992 og har i dag aktiviteter i Norge, Sverige, Storbritannia, Irland og Canada. FOR eier og drifter i dag 178 MW vindkraft, og har ytterligere 117 MW under bygging. Totalt genererer vindkraftparkene cirka 750 GWh/år.

Fred. Olsen Renewables ønsker å fremføre følgende med hensyn til hvordan forskriften vil påvirke regjeringens målsetting for produksjon av elektrisk energi fra vindkraft.

1. Støttenivå

Kostnadene forbundet med utbygging av et vindkraftanlegg utgjøres i hovedsak av utgifter til turbiner, infrastruktur og nettilknytning. Størstedelen av disse kostnadene er lik for alle anlegg uavhengig av hvilket land de er plassert i, selv om det naturligvis vil forekomme prosjektmessige variasjoner. Det støttenivået som er foreslått kommer med stor sannsynlighet ikke til å utløse de volumer som er ønskelig fra regjeringens side, og den foreslåtte støtten må derfor høynes. Støtten er ikke indeksert, hvilket i realiteten innebærer at den minker over tid. Dette er en faktor som må ihensyntas når støttenivået beregnes.

Det er videre foreslått at støtten skal avkortes med 0,6 øre/kWh for hvert øre den gjennomsnittlige strømprisen overstiger 45 øre/kWh på Nordpool i et år. For vindkraft innebærer dette at støtten blir lik 0 ved en strømpris på 58 øre/kWh. Ergo vil en eventuell oppside for en vindkraftutbygger bli eliminert samtidig som det ikke finnes noen sikkerhet når det gjelder minstepris, hvilket igjen øker risikoen for utbygger.

Det foreslåtte støttenivået er ikke tilstrekkelig for å utløse vesentlige volumer med vindkraft, og bør høynes til minimum 20 øre/kWh. En indeksregulering bør også vurderes.

2. Grunnfondet

For å sikre at regjeringens mål om fornybar energiproduksjon oppnås, er det foreslått at Enova SF skal forvalte og administrere de midler som finansieres via nettleie og avkastning fra "Grunnfondet for fornybar energi". Når et prosjekt får tilsagn, hvilket utbygger må søke om, skal hele støttebeløpet for 15-års-perioden settes av. Dette innebærer i praksis at det avsettes midler som genererer renter, og ettersom selve støttebeløpet ikke indeksreguleres, resulterer dette i at fondet vokser ytterligere. Hensikten må være at fondet skal generere ny fornybar

energiproduksjon og ikke spares på bok. Det er overveiende sannsynlig at det vil bli vanskelig å nå målsettingen om 3 TWh vindkraft i 2010 med den foreslåtte ordningen.

Det er også usikkert om grunnfondet er en ordning som aksepteres av ESA. Det er trolig enklere å få ESAs aksept for en finansiering via forbruker (nettleie eller strømpris), hvilket er gjort i andre EU-land.

Grunnfondet vil legge begrensninger på utbyggingen, og ordningen bør finansieres via forbruker.

3. Risiko

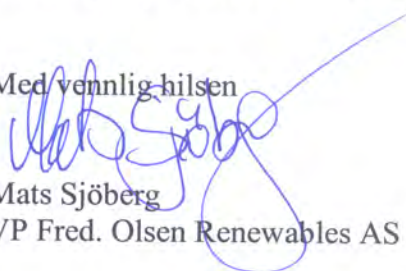
Det er videre foreslått at utbygger kan søke om Enova om støtte etter at NVE har godkjent anlegget, hvilket skal skje innen 6 måneder fra endelig godkjenning er gitt. Deretter skal utbygger inngå en kontrakt med Enova innen én måned fra tilbud om kontrakt er forelagt. Det er uklare kriterier per dags dato om hvilke krav en utbygger må innfri for å få et tilbud fra Enova. Det stilles også krav til at utbygger skal rapportere produksjonskostnader. Alle selskap kommer til å kreve en styrebehandling for å investere i en vindkraftpark, og det er derfor av største betydning at kravene fra Enova er kjent ved styrets behandling. Dette gjelder også den kostnadsrapporteringen som Enova stiller krav om. Det hadde vært sterkt ønskelig at Enova utarbeider en standardkontrakt som er kjent for samtlige utbyggere, slik at ikke individuelle forhandlinger må finne sted. Det er også uklart om informasjonen som må deles med Enova vil være konfidensiell eller bli gjort allment tilgjengelig.

Det er også foreslått å etablere et køsystem ettersom Enova har en ramme for de årlige disposisjoner til støtteordningen å forholde seg til. Etter en lengre tids saksbehandling hos kommuner og NVE med en nesten obligatorisk ankeprosess, er det stor risiko for at utbygger havner i en ny kø, hvilket vil være svært uheldig. Søknadsprosessen tar i dag 4–6 år, og dersom man må gjennom ytterligere en søknadsprosess for å motta støtte, øker prosjektrisikoen dramatisk ettersom denne ordningen ikke er rettighetsbasert.

Søknad om støtte fra Enova kan først sendes når et prosjekt får endelig konsesjon og ny godkjenning fra NVE. Ved tildeling av støtte, begynner støtteperioden å løpe fra kontraktsinngåelsen og gjelder i 3 år. Dette tidsrommet fremstår som noe kort sett i lys av at nettkapasitet kan representere en betydelig flaskehals ved utbygging av prosjekter. Det ser ikke ut til at nettkapasitet er blitt vurdert som en forsinkende faktor i dette henseende.

Det er sterkt ønskelig at ordningen blir rettighetsbasert og at den totale tidsrammen for gjennomføringen av et vindkraftprosjekt ses over sammen med de myndigheter som er involvert i konsesjonsprosessen sammen med utbyggere og netteiere.

Med vennlig hilsen

Mats Sjöberg
VP Fred. Olsen Renewables AS